

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl při hlavním líčení konaném dne 30. června 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Štěpána Jirounka a přísedících Antonína Jirase a Václava Bečváře, **t a k t o :**

obžalovaný

Pavel M. [REDACTED],

narozený [REDACTED] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED],

je vinen, ž e

dne 24.10.2019 v době kolem 18:30 hodin, na čtyřproudé silniční komunikaci II. třídy č. 238 v Kladně, v ulici Československé armády, jako řidič osobního vozidla tov. zn.: Ford Focus, RZ: [REDACTED], jedoucího v pravém jízdním pruhu ve směru Kladno - Rozdělův, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. f) a 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, nerespektoval pravidla silničního provozu, neboť po vzájemné honičce a vzájemném předjíždění s osobním vozidlem typu Daewoo v místě s maximální povolenou rychlostí 50 km/hod., se pohyboval rychlostí minimálně 60 km/hod., současně dostatečně nesledoval situaci v silničním provozu, jak mu ukládá tento zákon, neboť během jízdy přehlédl chodkyni poškozenou Štefanu N. [REDACTED], která vstoupila na pozemní komunikaci na vyznačeném

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajjerová.

přechodu pro chodce z levé strany směru jízdy vozidla, před přechodem pro chodce rychlost jízdy nesnížil tak, aby byl schopen reagovat na chodkyni přecházející vozovku a vozidlo bezpečně zastavit na dohledovou vzdálenost, přičemž v okamžiku, kdy osobní vozidlo typu Daewoo jedoucí ve stejném jízdním pruhu před ním, které mu zakrývalo výhled na pravou část přechodu pro chodce, udělalo úhybný manévr do levého jízdního pruhu, nebyl již schopen na poškozenou reagovat a pravou přední částí vozidla ji v plné rychlosti srazil, přičemž v důsledku tohoto střetu poškozená utrpěla mnohočetná poranění více orgánových systémů (polytrauma) a zvláště pak poranění mozku – roztržení mozkového kmene – a těmto zraněním na místě podlehla, a takto obviněný jednal, ačkoliv znal dopravní předpisy a věděl, že při jejich nedodržování může ohrozit zdraví či život ostatních účastníků silničního provozu, zvláště pak chodců, a k jejich ochraně svou riskantní a bezohlednou jízdou zaujal zcela lhostejný postoj,

t e d y - jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal tento čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy,

č í m ž s p á c h a l

přčin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 (šesti) roků.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- na nemajetkové újmě Ivaně Š [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 500.000,- Kč,
- na majetkové újmě Ivaně Š [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 16.625,- Kč,
- na nemajetkové újmě Haně P [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 500.000,- Kč,
- na nemajetkové újmě Pavlu Š [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 250.000,- Kč,
- na nemajetkové újmě Petru Š [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 250.000,- Kč,
- na nemajetkové újmě Radkovi P [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 250.000,- Kč,
- na nemajetkové újmě Romanu B [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku ve výši 250.000,- Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajeroová.

- na nemajetkové újmě Dominiku B [redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], [redacted], částku ve výši 150.000,- Kč,
- na nemajetkové újmě Viktorii B [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], [redacted], částku ve výši 100.000,- Kč,
- na nemajetkové újmě Romanu B [redacted] ml., narozenému [redacted], bytem [redacted], [redacted], částku ve výši 100.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se všichni poškození odkazují se zbytky nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1) Na základě provedení dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud vycházel především z výpovědi obžalovaného Pavala M [redacted], svědeckých výpovědí Zuzany M [redacted], Nikolase M [redacted], Petra P [redacted], Dušana R [redacted], Petra Š [redacted], Kamily H [redacted], Jiřího Š [redacted] a ze znaleckého posudku z oboru dopravy Ing. Vladimíra Kučery. Dále pak vycházel z listinných důkazů zejména protokolu o nehodě v silničním provozu, plánu místa dopravní nehody a fotodokumentace na místě pořízené, lékařských zpráv poškozené, znaleckého posudku z toxikologie, a pokud se jedná o následek, tedy zranění poškozené, pak vycházel ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a provedené pitvy.

2) Obžalovaný Pavel M [redacted] vypověděl, že jel s kamarádem Nikolasem M [redacted] ze Švermova, kdy jeli směrem do Rozdělova. S panem Š [redacted] se však rozhodně nehonili. Pan Š [redacted] ho dvakrát vybrzdil, když vjeli na náměstí Svobody a na základě toho jej chtěl objet zprava, neuvědomil si, že je tam přechod pro chodce. Nejel 50 km/h, to přiznával, ale jel maximálně 60 km/h. Původně jel z Pcher do Rozdělova na benzínku. Pan M [redacted] seděl jako spolujezdec. Pan Š [redacted] jel s jiným vozidlem před ním. Ve Pcherách byli původně všichni, poté se rozdělili a v průběhu jízdy se zase sešli pod Zámekem v Kladně. Obžalovaný vyjžděl dříve než pan Š [redacted], určitě o 5-10 minut. Z Pcher vyjel první obžalovaný, není to tak, jak je uvedeno v přípravném řízení, že jel dříve on (jelikož se ohledně posledně zmiňovaného výpověď obviněného z přípravného řízení lišila, přečetl jí soud podle § 207 odst. 2 trestního řádu tu část, kde obžalovaný uváděl: „*Já, když jsem jel od těch semaforů, tak jsem dojel vozidlo pana Š [redacted], on jel původně také z těch Pcher, ale jel dříve.*“). Dále obžalovaný vypověděl, že se před něj pan Š [redacted] dostal, když tankoval na benzínce ve Švermově, tam byl tak 5 – 8 minut. Když pak vyjeli na náměstí, tak ho vybrzdil dvakrát, poté už jel normálně (v rámci přípravného však obžalovaný vypověděl: „*Pak jsem jel za ním, jedná o rovinný úsek, on nezrychloval ani nezpomaloval, tak jsem ho chtěl objet. Jel běžnou rychlostí.*“; a proto soud tuto část jeho výpovědi opět přečetl). Dále vypověděl, že Š [redacted] nejel rychle, ale dvakrát mu tam dal brzdu. To bylo tak pár metrů před tím náměstím. To bylo mezi křižovatkou za zámekem a mezi nám. Svobody. Když vyjel z benzínky, jel nahoru k autobusovému nádraží, dal se doprava dolů a přesně pod zámekem pana Š [redacted] dojel. Jel za ním, nahoře na křižovatce dostali oba červenou, tak zastavili a stáli za sebou. To je křižovatka před nám. Svobody. Poté vyjeli, Š [redacted] mu to dvakrát přišlápl, on jel normálně za ním, nezrychloval, tak ho objet zprava a bohužel nezareagoval, jelikož tam vůbec neviděl. Od semaforu do přechodu byla vzdálenost tak 250 metrů. Dostal se normálně na rychlost 60 km/h, více nejel. Jeli v levém jízdním pruhu, pan Š [redacted] jel pořád v levém jízdním pruhu, nepřejížděl do pravého jízdního pruhu, proto se ho snažil objet zprava. Nepamatoval si, že by před ním pan Š [redacted] přejížděl z jednoho pruhu do druhého. Celou dobu si myslel, že byla mlha, ale pak zjistil, že mlha vůbec nebyla. Na ten

přechod neviděl, ovšem provoz sledoval. Pana Š██████ objížděl těsně před přechodem pro chodce, vůbec si nemyslel, že tam ten přechod je. To místo zná, jel tam několikrát. Nevěděl, proč jel v tomto místě tak rychle. Z počátku si to vůbec neuvědomil, nevnímal náraz. Snažil se objet pana Š██████ a poté se stal střet. Vnímal, že do něčeho narazil. Chtěl hned couvat, ale ten kamarád mu řekl, že v žádném případě nemá couvat, tak to objel a zavolala sanitku. Podařilo se mu po střetu vozidlo zastavit, byl v šoku. Pokud jde o pana Š██████, ten se vrátil hned za ním. Jeho kolega mu volal. Řidičský průkaz má dva roky. Za tu dobu měl dopravní nehodu, ale ne z jeho viny. Hrozně ho to mrzí. Neuvědomil si, že se něco může stát.

3) Svědkyně Zuzana M██████ vypověděla, že to bylo v říjnu 2019, něco kolem sedmé večer na náměstí Svobody. Dvě vozidla jela za sebou a rychle, asi nějaký závod, přičemž došlo ke sražení paní na přechodu. Bylo to na náměstí Svobody u zastávek autobusu, v Kladně. Čekala na autobus směrem na druhou stranu od Rozdělova. Auta jela rychle za sebou, proto si myslela, že to byl závod. To viděla i slyšela. Ta auta byla hodně slyšet. Poprvé si těch aut všimla od semaforu. Musela se podívat doprava. Ta vozidla byla ve vzdálenosti ani ne 10 metrů. Vozidla jela za sebou a předjížděla se, předjíždění viděla. Vozidla upoutala její pozornost kvůli hluku, od té doby je sledovala celou dobu. Došlo ke srážce paní na přechodu. Paní přecházela od té strany, kde stála ona, na druhou stranu. Paní přecházela na přechodu, tu zahlédla až tehdy, když uslyšela ránu a paní vyletěla do vzduchu. Chodkyně se dostala skoro až na konec toho přechodu a pak došlo ke střetu. Tělo vyletělo do vzduchu a spadlo na zem. Vozidla poté zastavila. Vozidla jela pár metrů od sebe.

4) Svědek Nikolas M██████ vypověděl, že jel s obžalovaným ve vozidle. Jeli na jídlo, poté vezli Jírku Š██████ pro auto do Pcher. Tam ho vyložili, on si vzal auto a jeli všichni na Kladno, přičemž jeli přes nám. Svobody. Pavel M██████ a svědek jeli spolu a Š██████ jel svým vozem. Celou cestu koukal do mobilu, pak cítil brzdu, náraz, poté se koukl na Pavla, co se děje, a ten byl v šoku, držel se jen volantu, nevěděl, co dříve. Cítil brzdu a pak náraz. Za jak dlouho po brzdě přišel náraz, nevěděl. V průběhu cesty na Kladno nikde nestavili. Průběh jízdy vnímal, na jízdě mu nepřišlo nic divného. Byl to normální průběh jízdy. S panem M██████ již několikrát jel. Pan M██████ byl celou cestu v pohodě, bavili se, v autě hrály písničky. Pan M██████ se věnoval řízení, nic jiného nedělal, na mobilu používal písničky on. Když se dostali do Kladna, tak projížděli okolo Švermova, poté pod nám. Svobody, jeli zdola nahoru. Nevnímal, že by jejich vozidlo prudce zrychlovalo či brzdilo, nevěděl, zda vozidla zastavila. Před sebe nekoukal. Kouknul se, až kdaž ucítil brzdu a náraz, Pavel byl v šoku. Ptal se ho, co se stalo, on mu řekl, že někoho srazil, nevěděl, co má dělat, úplně ztuhnul. Bylo to prudší brzdění, cítil, jak ho zachytil pás. Pavel nebyl ve své kůži, vyšli z auta, na místě byli už lidi, tak šel zpět k Pájovi, neboť nebyl v pohodě. Nedokázal popsat, proč došlo k dopravní nehodě, neboť se celou dobu koukal do mobilu. Čelní sklo bylo rozbité. Náraz to byl silný. Pohyb sražené osoby po skle neviděl.

5) Svědek Petr P██████ vypověděl, že si to moc nepomatuji, bylo to v zimě a vlastně nic neviděl. Přijel tam a nemohl projet. Zastavil a chtěl zastavit v řadě, jak stála auta, ale tam ležela osoba. Stálo mu tam v cestě jedno auto, proto nemohl projet. Jel v krajním jízdním pruhu, tedy v pravém. Vystoupil z vozidla, bylo tam hodně lidí, šel se podívat, co se stalo. Viděl, že je tam nehoda, že auto je nabourané, ta osoba byla dál, tak se šel podívat k ní, to už však někdo říkal, že je mrtvá, nebo něco takového. Na místě mu někdo řekl, že tam jelo jedno nebo dvě auta, že srazili paní na přechodu.

6) Svědek Dušan R██████ vypověděl, že byl toho dne na náměstí Svobody v Kladně, kdy kolem 18:30 hodin vycházel z restaurace Pivní pomoc a šel směrem k přechodu kolem Kozlíků. Když byl na rohu ulice, tak zaslechl velkou ránu a když se podíval tím směrem, tak u přechodu viděl letět vzduchem platy vozidla. Tělo letět neviděl. Došel k místu a zde zjistil, že zde došlo ke

sražení chodkyně. Žena měla na sobě oranžový svršek. Teklo z ní hodně krve a chrčela. Srážku sice neviděl, ale před tou ránou slyšel hlasité motory. Vypadalo to, jako že se zde někdo pohybuje velkou rychlostí. Řidič se na místo nehody vrátil, byl z toho špatný. Viníkem je dle názoru soudu řidič, který nedal ženě na přechodu přednost.

7) Svědek Petr Š. [REDACTED] vypověděl, že 24.10.2019 ve večerních hodinách, kolem 17:45 hodin stál na náměstí Svobody na Kladně. Byl na úrovni trafiky, když uslyšel strašlivou ránu, kdy si myslel, že se srazila dvě vozidla. Když se ohlédl, viděl tělo letící vzduchem asi 20 metrů. Jednalo se o paní oblečenou do růžového. Tělo letělo v pravém jízdním pruhu směrem jako k nemocnici. Dopadlo do odstavného pruhu. Ihned běžel k tělu a paní ležela obličejem k zemi. Někdo volal záchranku, paní chrčela a teklo z ní hodně krve. Měla pouze jednu botu a roztrhané kalhoty. Když se otočil za tou ranou, tak viděl v dálce rychle jedoucí vozidlo zn. Ford stříbrné barvy. Vozidlo jelo jako prase, vůbec nebrzdilo a jelo dál. To auto se potom vrátilo, vystoupil z něj řidič ve věku asi 20 let, jednalo se o cikána. Vozidlo bylo na několika místech poškozeno. Lidi kolem říkali, že musel jet kolem 110 km/hod. Jeden kluk ještě říkal, že se vozidla dokonce předjížděla.

8) Svědkyně Kamila H. [REDACTED] vypověděla, že dne 24.10.2019 na vzdálenost asi 20 metrů viděla průběh dopravní nehody na nám. Svobody na Kladně. Seděla na kruhové lavičce, která je na zastávkách. Viděla, jak na přechodu pro chodce přechází žena, která šla běžnou chůzí. Ve směru od autobusového nádraží přijela rychle dvě vozidla stříbrné a tmavé barvy, která se honila. Stříbrné auto pak narazilo do té chodkyně, která byla již skoro na konci přechodu. Vozidlo do ní narazilo pravou přední částí a ona přeletěla přes to vozidlo a spadla na silnici a zůstala ležet. Z pohledu řidiče šla chodkyně zleva. Řidič jel dál a pak se na místo vrátil. Jeho vozidlo jelo určitě rychle, řval mu motor. I pohledově se jí zdálo, že vozidla jela rychle.

9) Svědek Jiří Š. [REDACTED] vypověděl, že byl dne 24.10.2019 kolem 18:30 hodin se svým vozidlem zn. Daewoo tmavé barvy na nám. Svobody, přičemž byl svědkem dopravní nehody, která se tu stala. Jel od autobusového nádraží na Rozdělov, přičemž ve vozidle byl sám. Jel před vozidlem, které pak zavínilo dopravní nehodu. Sám měl problém v době jízdy tu paní nesrazit. Ta paní měla světlé pruhy, splývala s přechodem. Mohl jet kolem 60 km/hod. Paní registroval poprvé někde uprostřed přechodu. Jel v pravém jízdním pruhu, paní šla zleva doprava. Když to viděl, tak nechtěl stavět a proto přešel do levého jízdního pruhu, bylo to cca v polovině nám. Svobody. Před přechodem ťukl nohou na brzdu, aby upozornil vozidlo, co jelo za ním, že je někdo na přechodě. Přechod projel bez kontaktu s ženou, když byl kousek za ní, tak slyšel tupou ránu a došlo mu, že došlo ke srážce chodkyně. Ve zpětném zrcátku si ještě před přechodem všiml, že ho vozidlo za ním začalo předjíždět zprava. Pak pokračoval v jízdě a vozidlo, které srazilo tu paní, ho dojelo. K jeho překvapení to vozidlo řídil jeho známý Pavel. Pavel byl v šoku, neuvědomoval si, že zavínil dopravní nehodu. Na semaforech se otočili a jeli nazpět k místu dopravní nehody. Vozidlo svého kamaráda zaregistroval poprvé někde v polovině kopce, který vede na náměstí Svobody. Viděl jeho světla za sebou, ale nevěděl, kdo v tom vozidle jede. Rozhodně se s tím druhým vozidlem nehonili.

10) Ze znaleckého posudku z oboru dopravy soudního znalce Ing. Vladimíra Kučery a z jeho výsledku u hlavního líčení soud zjistil následující. Znalec nejdříve u hlavního líčení stvrdil závěry svého znaleckého posudku a dále uvedl, že měl k dispozici všechny výpovědi, fotodokumentaci, protokol o nehodě a videozáznam. Pokud jde o rychlosti, pak ty byly stanoveny s ohledem na poškození vozidla a poranění konečnou polohu poškozené. Při rychlosti 70 km/h je na simulaci vidět, že poškozená letí dál, nicméně je třeba si uvědomit, že poškozená byla zastavena obrubníkem, kdyby tam nebyl, letěla by dále. Celé to dokumentuje skutečnost, že tam byla vysoká rychlost vozidla obžalovaného. Z videozáznamu je evidentní, že vozidlo na semaforu nezastavilo, přičemž je z rozboru videozáznamu je patrné, že jim stačily 4 sekundy na přejetí vzdálenosti 80 –

100 metrů, což odpovídá minimální rychlosti 72 km/hod. Podle poškození vozidla šlo uvažovat o minimální rychlosti 60 km/hod, ale podle simulací odhození do konečné polohy to spíše vycházelo na 70 km/hod. Rychlost 70 km/hod byla ověřená ve více tělesovém systému, zbourání na předním skle, uražení zpětného zrcátka. Rozmezí rychlosti vozidla se pohybuje je 60-70 km/h, přičemž rychlost chůze počítal nejdříve 4 km/hod a protože se pak chodkyně snažila zrychlit, aby opustila pravý pruh, počítal s rychlostí 6 km/hod. U nižší rychlosti chodkyně by se tato nedostala do konečného postavení. Vozidlo, které přijíždělo a dělalo úhybný manévr, vytvořilo oblast zakrytého výhledu, a proto došlo k nárazu v plné rychlosti. Dělal různé varianty rychlostí vozidla a chodkyně. Pokud měl variantu 60 km/h a 6 km/h (stránka 46 znaleckého posudku), pak tato varianta je možná. Pokud jde o rychlost 65 km/h, to poletí až za ten obrubník. Při rychlosti 60-65 km/h je délka letu té sražené chodkyně přímo do místa toho střetu a je zastavena obrubníkem. Co je nad 65 km/hod, tak dolítne mnohem dál. Pokud se k tomu udělá korespondenci poškození, kdy se posouvalo tělo po kapotě, tak to vychází na rychlost 70 km/h, aby se poškozená dostala na čelní sklo. V nižší rychlosti by poškození bylo ve spodní části předního skla, nebylo by to uprostřed. Vozidlo podle znalce jelo minimální rychlostí 65 – 70 km/h. Ve znaleckém posudku byla rychlost 60 – 70 km/h, ale při hlavním líčení ji upřesnil s ohledem na poškození vozidla a poškození kostí a velikosti zranění. Při té 65 km/h rychlosti, se poškozená dostane letem k tomu obrubníku, kde je zastavena. Dle jeho názoru totiž nemůže při rychlosti 60 km/h rychlosti vzniknout zlomení obou kostí. Jako znalec by se tedy přiklonil k vyšší hranici toho zranění. Klonil se spíše až k rychlosti 70 km/h a to s ohledem na ta zranění. Když si pustil ten videozáznam, počítal rychlost vozidla do místa střetu a předjížděcí manévr by byl o rychlosti 70-80 km/h. Jelikož tam před střetem nebyla vůbec zaznamenaná brzdná stopa, mohl snížit tu rychlost, ale nebyla zaznamenaná stopa, neboť má ABS, tak se dostal na tu střetovou rychlost nižší. Minimální rychlost vozidla byla 65-70 km/h, přičemž ve znaleckém posudku je psáno 60-70 km/h. Každopádně se přiklání k té vyšší rychlosti, neboť tomu odpovídá to zranění a odhození té chodkyně. Co se týče místa střetu, toto určil z fotodokumentace, kdy jsou zde odhozené střepy, přičemž bylo známé, odkud šla chodkyně a odkud jela vozidla. Vůz před obžalovaným to viděl jednoznačně, proto přešel do levého pruhu, pustil tu chodkyni dál v té chůzi, nesrazil jí, ale ten, který jel jako druhý v závěsu, tomu nejednou otevřel pohled, ale to už byl 10- 15 metrů před přechodem a on už nestihl vůbec nic.

11)Dále soud ve věci provedl listinné důkazy. Z protokolu o nehodě, plánu místa dopravní nehody, náčrtku a fotodokumentace na místě pořízené soud zjistil bližší údaje k dopravní nehodě, místo a čas, účastníky dopravní nehody, prostorové uspořádání pozemní komunikace, kde k dopravní nehodě došlo a stopy, jaké byly na místě dopravní nehody zjištěny. K nehodě došlo dne 24. 10. 2019 v době kolem 18:29 hod. na silnici II. třídy č. 238 v km 5,112 v Kladně, ulici ČS. armády na vyznačeném přechodu pro chodce. Došlo ke střetu vozidla Ford Focus, rz [REDAKCE], které řídil obžalovaný a chodkyně Štefany N [REDAKCE]. Při střetu utrpěla chodkyně zranění neslučitelná se životem, kterým na místě podlehla. Dechová zkouška na přítomnost alkoholu byla provedena u obžalovaného s negativním výsledkem. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě zjištěna, ani uplatněna. V době ohledání místa dopravní nehody byla viditelnost dobrá, povrch komunikace byl suchý a bez známek poškození. Veřejné osvětlení bylo aktivní a funkční.

12)Soud měl k dispozici kamerový záznam z místa dopravní nehody, kdy na tomto záznamu sice není vidět střet samotný, nicméně je zde zachycen průběh jízdy předmětných dvou vozidel včetně vozidla obžalovaného a to až do míst, která byla vzdálena jenom několik metrů od místa střetu. Z kamerového záznamu je pak evidentní, že obě vozidla, jedno světlé a jedno tmavé jedou v těsné blízkosti za sebou bez zastavení přes křižovatku (je evidentní, že k žádnému zastavení vozidel na semaforu, jak vypovídal obžalovaný, nedošlo), která je na počátku nám. Svobody na Kladně a pokračují dále v jízdě přes toto náměstí, přičemž jejich jízda je oproti jiným vozidlům na

daném úseku podstatně rychlejší, kdy v přibližně v polovině tohoto náměstí objíždí pravým jízdním pruhem světlé vozidlo, které jelo stejnou cestou jako tato dvě vozidla. Z kamerového záznamu je pak patrné, že přední vozidlo po objetí pomalejšího světlého vozidla přejíždí do levého jízdního pruhu.

13) Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, provedené pitvy a prohlídky zemřelé soud zjistil rozsah, charakter a závažnost zranění, která utrpěla poškozená Štefana N. Konkrétní poranění jsou podrobně popsána ve znaleckém posudku a přebrána do výroku rozsudku. Jednalo se o velmi závažná zranění, která vedla ke smrti poškozené, kdy těmto zraněním podlehl hned na místě. Smrt poškozené nastala v příčinné souvislosti s dopravní nehodou ze dne 24. 10. 2019. Úmrtí poškozené pak bylo konstatováno i ve zprávě Ústřední vojenské nemocnice a úmrtním listu poškozené. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie soud zjistil, že v krvi poškozené Štefany N. nebyla zjištěna přítomnost alkoholu a v biologickém materiálu zajištěném při pitvě nebyly nalezeny toxikologicky významné látky, respektive nalezeny látky v souvislosti s léčbou poškozené na vysoký tlak a prevenci proti žilní tromboze a plicní embolie.

14) Na základě důkazů provedených u hlavního líčení, které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že se jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku skutečně stalo a dopustil se jej právě obžalovaný. Soud tak dospěl k závěru, že příčinou shora popsané tragické nehody bylo jednoznačně chování obžalovaného Pavla M. jako řidiče vozidla Ford Focus, rz, jedoucí po ulici ČS armády ve směru na Rozdělov na Kladně, který se při jízdě uvedeným motorovým vozidlem dostatečně nevěnoval řízení motorového vozidla, prováděl v místě, které se nacházelo v podstatě v centru města a kde musel zejména výskyt chodců a dalších účastníků silničního provozu předpokládat, velice riskantní a bezohlednou jízdu, při níž překročil v daném místě povolenou rychlost minimálně o 10 km/hod., v místech před přechodem pro chodce nesnížil rychlost a nesledoval situaci v silničním provozu, kdy zcela přehlédl chodkyni Štefanu N., která přecházela po přechodu pro chodce a tuto svým vozidlem na přechodu pro chodce srazil. Poškozená při střetu utrpěla zranění popsána ve výroku rozsudku, kterým na místě nehody podlehl.

15) Na základě provedeného dokazování totiž není vůbec žádných pochyb o tom, jak k dopravní nehodě došlo, kdo byl jejím účastníkem a jaké následky byly dopravní nehodou způsobeny. Sám obžalovaný ani dopravní nehodu nepopírá. Všichni slyšení svědci a sám obžalovaný uvedli, že skutečně došlo k dopravní nehodě, při níž obžalovaný srazil chodkyni na přechodu pro chodce, přičemž toto pak doplňuje i kamerový záznam, na němž je zachycena jízda vozidla obžalovaného těsně před dopravní nehodou a protokol o dopravní nehodě s plánkem a fotodokumentací, z něhož je jednoznačné, kdo byl na dopravní nehodě účasten.

16) V dané věci pak bylo dle názoru soudu podstatné posoudit, za jakých okolností jízda vozidlem obžalovaného probíhala. V podstatě všichni svědci, kteří nehodu viděli (H., Š., R. a M.), ve shodě vypověděli, jak zaznamenali (pohledem či sluchem) velice rychlou jízdu dvou vozidel, díky řevu motorů, přičemž někteří ze svědků se dokonce domnívali, že se daná vozidla předhání. Takovouto rychlou jízdu pak dokládá i kamerový záznam, z něhož je patrné, jak vozidla v těsné blízkosti za sebou projíždí křižovatkou, v polovině náměstí předjíždí v podstatně vyšší rychlosti světlé vozidlo jedoucí tou dobou v levém jízdním pruhu a pokračují v jízdě nezměněnou rychlostí dále, přičemž přední z vozidel směřuje opět do levého jízdního pruhu. Pokud jde o konkrétní rychlost obou vozidel, zejména tedy rychlost vozidla obžalovaného, pak k tomuto měl soud k dispozici znalecký posudek z oboru dopravy, z něhož jednoznačně vyplynula minimální rychlost vozidla obžalovaného. I z tohoto posudku pak jednoznačně vyplývá, že vozidlo obžalovaného jelo vyšší rychlostí, než byla v daném místě

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.

povolena. Jelikož byla rychlost vozidla stanovena rozpětím, vzal soud pro obžalovaného rychlost pro něj nejpriznivější, tedy rychlost 60 km/hod, nicméně k tomuto soud dodává, že i znalec z oboru dopravy se klonil spíše k rychlosti vyšší a tato vyšší rychlost je podpořena i kamerovým záznamem. Přestože i soud se kloní k rychlosti vyšší, než byla rychlost 60 km/hod nemohl dle jeho názoru překročit rychlost 60 km/hod jako minimální, když tuto rychlost označil znalec jako přípustnou. Co je však pro soud při řešení dané otázky podstatnější, než stanovení přesné hranice rychlosti vozidla, je způsob, jakým jízda probíhala a tento způsob je bez jakýchkoliv pochybností patrný právě z kamerového záznamu. Na daném záznamu je jednoznačně zachycena naprosto „šílená jízda“ obžalovaného, který v místech s běžným a předpokladatelným výskytem chodců, v místech, kde jsou v těsné blízkosti ve směru jízdy obžalovaného celkem 4 přechody pro chodce, v místech, kde se v tu dobu pohybovalo ve směru jízdy obžalovaného minimálně jedno vozidlo, které v podstatně vyšší rychlosti objelí zprava, zvolil jízdu, při níž minimálně výše uvedenou rychlostí, ale spíše rychlostí podstatně vyšší, následoval v těsné blízkosti vozidlo Jiřího Š█████, aniž by jakkoliv zpomalil, tedy reagoval na skutečnost, že projíždí křižovatkou a že se nachází v místech, kde je několik přechodů pro chodce, jak přitom sám uvedl, daným místem několikrát projížděl. Právě s ohledem na kamerový záznam soud neuvěřil obhajobě obžalovaného a výpovědi svědka Š█████, že mezi nimi neprobíhal žádný závod, neboť pokud by tomu skutečně tak nebylo, pak by nebyl důvod, aby obžalovaný zvolil právě takový styl jízdy, jaký zvolil a ještě se snažil Jiřího Š█████, respektive jeho vozidla předjet, objet. Ostatně při výpovědi obžalovaného u hlavního líčení byla zaznamenána jeho zcela evidentní snaha, přesvědčit soud, že žádný závod mezi nimi neprobíhal. Snažil se soudu tvrdit, že zastavil na křižovatce před náměstím svobody, což evidentně není pravda, když je na kamerovém záznamu jednoznačně patrné, že rychlá jízda probíhala od samého počátku (míněno vzdálenostně) kamerového záznamu, a k žádnému zastavení na křižovatce nedošlo. Dále se snažil soudu tvrdit, že v jeho podání i v podání pana Š█████ probíhala zcela normální jízda, to však kamerový záznam rovněž vyvrací, kdy na poměrně krátké vzdálenosti dokázali dojet a objet vozidlo, které jelo ve stejném směru jako oni, a to v místech, kde jsou přechody pro chodce. Navíc sám obžalovaný i svědek Š█████ vypověděli, že se obžalovaný snažil svědka objet zleva, což rovněž nesvědčí o normální jízdě, když už samotná jízda probíhala ve zvýšené rychlosti, logicky by objetí muselo probíhat v rychlosti vyšší. O normálním způsobu jízdy nemůže být řeč ani s ohledem na výpovědi svědků, kteří všichni ve shodě popsali, jak slyšeli řev motoru, což rozhodně pro normální jízdu nesvědčí. S ohledem na shora uvedené soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, ani výpovědi svědka Š█████ či svědka M█████ v tom smyslu, že v podstatě došlo k normální jízdě, při níž obžalovaný „pouze“ přehlédl poškozenou chodkyni Štefanu N█████. Ano skutečně došlo k přehlédnutí chodkyně na přechodu pro chodce, nicméně podle názoru soudu s ohledem na způsob jízdy, kterou obžalovaný zvolil, mu bylo úplně jedno, zda se na přechodu pro chodce skutečně někdo nachází či nikoliv. Tím, že na daném místě zvolil rychlost překračující povolenou rychlost, tuto jízdu zvolil ve večerní době, kdy je zhoršená viditelnost, navíc jel v těsné blízkosti za vozidlem Jiřího Š█████, v podstatě světil náhodě, zda ke střetu s někým dojde či nikoliv. Nebylo v jeho silách, aby mohl při takovémto způsobu jízdy na chodkyni vůbec zareagovat a přesto takový způsob jízdy zvolil. Tím, že se rozhodl pro popsáný způsob jízdy, kdy se navíc „honil“ s vozidlem Jiřího Š█████ dal jednoznačně najevo, že jsou mu ostatní účastníci silničního provozu zcela lhostejní a v podstatě jej ani nezajímá, že by k nějakému střetu mohlo dojít. Jeho tvrzení, že si neuvědomil, že se něco může stát, pak vyznívá vskutku výstižně, neboť to dle názoru soudu zapadá do skutečnosti, že mu bylo v podstatě jedno, jestli se něco stane či nikoliv. V opačném případě by v daných místech nemohl jet danou rychlostí v těsné blízkosti za jiným vozidlem a objíždět jiné vozidlo v již tak vysoké rychlosti.

17) Soud tedy na základě shora uvedených důkazů, dospěl k závěru, že obžalovaný při jízdě se svým vozidlem zvolil naprosto riskantní a bezohledný způsob jízdy, při níž se v místech, kde se chodci vyskytují ve zvýšené míře, honil s vozidlem Jiřího Š█████, přičemž při této jízdě přehlédl,

respektive ani s ohledem na minimální odstup od vozidla před sebou v podstatě nemohl vidět chodkyni Štefanu N██████, která přecházela po přechodu pro chodce z pohledu obžalovaného zleva doprava a přešla téměř celý přechod pro chodce, a tuto chodkyni svým vozidlem srazil a způsobil jí smrtelná zranění, kterým na místě podlehla, jak bylo konstatováno posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.

18) Hlavní a jedinou příčinou dopravní nehody tak bylo počínání obžalovaného Pavla M██████ jako řidiče předmětného vozidla, který porušil své povinnosti, které jsou mu uloženy zákonem. Zejména se jedná o ustanovení 4 písm. a, b), § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., které stanoví, že je každý povinen se chovat ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu, dále že řidič se musí řídit pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, řidič vozidla je povinen se plně věnovat řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Dále se jedná o ustanovení § 18 odst. 1 zmiňovaného zákona, které stanoví, že rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. Shora zmíněná ustanovení patří bezpochyby k nejdůležitějším ustanovením zákona o silničním provozu, neboť v důsledku jejich porušení a nedodržování řidiči motorových vozidel dochází k závažným dopravním nehodám s těžkými a bohužel i tragickými následky, jako tomu bylo i v daném případě, kdy poškozená N██████ v důsledku dopravní nehody zemřela. Proto je porušení shora uvedených ustanovení nutno posuzovat jako porušení důležité povinnosti uložené zákonem. Za danou dopravní nehodu nenese ani zčásti vinu poškozená Štefanu N██████, když tato dodržela všechny svoje povinnosti, přecházela po přechodu pro chodce, který přešla téměř celý a mohla zcela oprávněně předpokládat, že jí vozidla příjíždějící k přechodu pro chodce zprava dají přednost. To se však bohužel nestalo a chodkyně byla poškozená sražena a byla jí způsobena smrtelná zranění, jak konstatoval znalec z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství.

19) Pokud jde o právní posouzení daného případu, tedy právní kvalifikaci jednání obžalovaného, dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku, neboť poškozená Štefaně N██████ z nedbalosti způsobil smrt, přičemž tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle shora citovaného zákona, navíc dle názoru soudu hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy. Hrubé porušení zákonů o dopravě soud spatřuje ve skutečnosti, že se obžalovaný uchýlil k naprosto bezohledné jízdě, která vykazovala zcela evidentní znaky lhostejnosti a bezohlednosti k ostatním účastníkům silničního provozu. Přestože si musel být vědom, že takovouto jízdou může ohrozit zejména chodce na přechodu pro chodce, tedy vyvolá reálné nebezpečí, že dojde ke smrtelnému následku, jel v místech, kde jsou přechody pro chodce celkem 4, v těsné blízkosti za vozidlem Jiřího Š██████, čímž si v podstatě znemožnil dostatečně vnímat situaci před sebou, tedy i na přechodu pro chodce, aniž by jakkoliv zpomalil nebo upravil jízdu právě s ohledem na místo, kde se nacházel. Nejedná se o pouhou zvýšenou rychlost v daných místech, které by dle názoru soudu představovala porušení důležité povinnosti stanovené zákonem, jednalo se o kombinaci zvýšené rychlosti, jízdy v těsné blízkosti vozidla před ním, které se navíc snažil objet či předjet. Tedy nikoliv pouhá zvýšená rychlost, nýbrž zvýšená rychlost z důvodu „závodu“ s jiným vozidlem, které chtěl v místech přechodu pro chodce předjet. Proto soud zvolil právní kvalifikaci dle ustanovení § 143 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. K tomuto soud podotýká, že pokud se obhajoba odvolávala na princip omezené důvěry

v dopravě, pak tento princip na danou situaci nelze rozhodně použít, neboť je evidentní, že v dané situaci si ani jedno z vozidel, respektive jejich řidiči dodržováním předpisů hlavu rozhodně nelámali. Těžko se dovolávat daného principu při takto zvolené jízdě, tedy v jízdě při zvýšené rychlosti, navíc v těsné blízkosti od druhého vozidla a hlavně ve snaze toto vozidlo v místech přechodu pro chodce předjet, respektive objet. Takový způsob jízdy vykazuje absolutní lhostejnost ze strany obžalovaného vůči ostatním účastníkům provozu na pozemních komunikacích, takže dovolávání se uvedeného principu je v daném případě naprosto vyloučené. Navíc se obžalovaný domáhá uvedeného principu v podstatě ve vztahu k vozidlu, které jelo stejně zvýšenou rychlostí jako on a ještě nebylo účastníkem dopravní nehody. Obžalovaný sám měl zvolit takový způsob jízdy, aby se střetu s chodkyní vyhnul, přičemž soud znovu podotýká, že tato všechny povinnosti chodkyně dodržela. Na rozdíl od vozidla jedoucího před ním neměl dostatečný výhled, a proto měl zpomalit a dostatečný výhled si vytvořit. Nemůže přeci spoléhat na to, že řidič vozidla před ním za něj vyřeší situaci na přechodu pro chodce a pokud na to spoléhal, jenom to dokládá jeho lhostejnost ve vztahu k ostatním účastníkům silničního provozu.

20)K osobě obžalovaného soud zjistil, že v současné době žije u rodičů na adrese [REDAKCE]. Je zaměstnaný, kdy pracuje ve skladu v Jenči jako skladník. Jeho příjem je 20.000,- Kč. Je proti němu vedeno trestní řízení u Okresního soudu v Rakovníku, kdy řízení bylo odročeno na 10.7.2020. Zdravotní stav je normální. Návykové látky nikdy neužíval. Nevlastní žádný majetek, dluhy nemá. V rejstříku trestu nemá žádný záznam a v evidenci přestupku z místa bydliště má dva záznamy o spáchání přestupku proti majetku a jeden o spáchání přestupku proti občanskému soužití, za něž mu byla uložena pokuta.

21)Při stanovení druhu trestu a jeho výměry vycházel soud z ustanovení trestního zákoníku uvedených pod § 37 – 39. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále soud přihlédl i k chování pachatele po činu. Z hlediska povahy a závažnosti spáchaného trestného činu je třeba konstatovat, že obžalovaný jako řidič motorového vozidla porušil jedna z nejdůležitějších ustanovení týkajících se bezpečné jízdy, přičemž v důsledku porušení těchto ustanovení došlo k dopravní nehodě s tragickým následkem nejen pro poškozenou Štefanu N [REDAKCE], která při dopravní nehodě utrpěla smrtelná, ale i pro její rodinu, které se s následky dopravní nehody bude muset vypořádávat po celý život. Obžalovaný, byť samozřejmě dopravní nehodu nechtěl způsobit, při řízení motorového vozidla nejenom zásadním a fatálním způsobem selhal, ale ukázal i naprostou lhostejnost vůči lidským životům ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích. Následky, které v důsledku jeho jednání vznikly, jsou tragické, neodčinitelné a nezvratné. Pokud jde o poměry samotného obžalovaného a jeho dosavadní způsob života, pak je třeba zmínit, že obžalovaný je osobou v podstatě bezúhonnou, neboť kromě drobných přestupků se ničeho nedopustil. Byť je mít třeba stále na paměti, že se v nyní souzeném případě dopustil nedbalostního jednání, nelze pominout jeho zcela bezohledné jednání. Pokud jde o polehčující okolnosti, pak lze snad zmínit pouze upřímnou lítost, která byla podpořena omluvou poškozeným. S ohledem na užitou právní kvalifikaci byl soud při ukládání trestu vázán zákonnou trestní sazbou uvedenou v ustanovení § 143 odst. 3 trestního zákoníku, dva až osm let. I když si je soud vědom skutečnosti, že dopravní nehoda byla obžalovaným způsobena z nedbalosti a že i pro samotného obžalovaného bude těžké se s následky dopravní nehody vyrovnat, nemohl nechat bez povšimnutí naprosto bezohlednou a riskantní jízdu obžalovaného, a proto přistoupil i s ohledem na shora uvedené tragické následky dopravní nehody k uložení již nepodmíněného trestu odnětí svobody, když dle jeho názoru takový trest dostatečně zohlední jednání obžalovaného, jeho dosavadní počínání a zároveň tragické následky, které předmětná dopravní nehody přinesla. Jestliže obžalovaný zvolil při řízení motorového vozidla, což je činnost sama o sobě náročná a nebezpečná a je třeba při ní dbát zvýšené opatrnosti a ohleduplnosti, takovou riskantní a bezohlednou jízdu, nezaslouží si jiný než právě

nepodmíněný trest odnětí svobody. Jako přiměřený pak uložil trest odnětí svobody v trvání 4 roků, když takto uložený trest by měl zohlednit na jedné straně zcela bezohledné chování obžalovaného, na straně druhé jeho dosavadní bezúhonnost měsíců. Trest byl tedy uložený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, nicméně spíše v její horní části. Pro výkon tohoto trestu pak obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, přičemž je třeba zmínit, že při této činnosti zásadním způsobem selhal, bylo nutné na tuto situaci reagovat tak, aby byl obžalovaný napříště jako takový řidič po delší dobu vyloučen z provozu na pozemních komunikacích. Obžalovanému proto uložil trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 roků, a to podle ustanovení § 73 odst. 1 trestního zákoníku.

22)S nároky na náhradu škody se prostřednictvím zmocněnce připojili poškození, kterými jsou pozůstalí po zemřelé Štefaně N██████████, a to dcera Ivana Š██████████ a Hana P██████████, vnuk Pavel Š██████████, Petr Š██████████, Radek P██████████ a Roman B██████████ a pravnucci Dominik B██████████, Viktorie B██████████ a Roman B██████████ ml.. Dcery se přihlásily s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 850.000,- Kč a Ivana Š██████████ dále s nárokem na majetkovou újmu představující náklady pohřbu ve výši 29.625,- Kč. Vnuci se přihlásili s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 500.000,- Kč, kromě Romana B██████████, který požadoval 600. 000,- Kč. Pravnucci pak požadovali nemajetkovou újmu ve výši 350.000,- Kč.

23)Předně by soud rád zdůraznil, že uplatněné nároky, pokud jde o nemajetkovou újmu a náklady pohřbu, byly v průběhu hlavního líčení až na drobné výjimky řádně prokázány. Dle názoru soudu je naprosto postačující, pokud soud k nemajetkové újmě provedl k důkazu čestná prohlášení pozůstalých a rovněž si ověřil příbuzenské vztahy pozůstalých s poškozenou na základě předložených rodných listů. Pokud jde o náklady pohřbu, zde je nutné říci, že pokud jde o náklady spojené s vyklizením nemovitosti, musely by být tyto doloženy potvrzením o proplacení uvedené částky, dle názoru soudu nestačí pouhé vyčíslení těchto nákladů. Soud náklady nezpochybňuje, pouze nemá doloženo, jak a komu byly tyto uhrazeny, a proto je nemůže přiznat. Proto z požadovaných nákladů na pohřeb odečetl částku 13.000,- Kč. Proto Ivaně Š██████████ přiznal náklady pohřbu dle ustanovení § 2961 NOZ ve výši 16.625,- Kč.

24)Pokud jde o nároky na náhradu škody za odškodnění duševních útrap, pak ty byly uplatněny ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., Nový občanský zákoník, dále jen „NOZ“ Z tohoto ustanovení vyplývá oprávněnost nároků na nemajetkovou újmu, když z něho vyplývá (u všech pozůstalých byly doloženy tvrzené příbuzenské vztahy s poškozenou), že při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké (kdo je osobou blízkou upravuje ustanovení § 22 NOZ) peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. V souladu s judikaturou pak všem poškozeným přiznal za nemajetkovou újmu částky nižší, přičemž se snažil odstupňovat jednotlivé stupně příbuzenského vztahu. Dcerám proto přiznal částku ve výši 500.000,- Kč, vnukům částku 250.000,- Kč a pravnučatům 150.000,- Kč respektive 100.000,- Kč, když dle jeho názoru je s ohledem na věk pravnučat třeba zohlednit, že starší pravnuče přeci jenom může ztrátu blízké osoby pociťovat více. Se zbytky nároků na náhradu škody soud poškozené odkázal na občanskoprávní řízení dle § 229 odst. 2 tr. řádu.

POUČENÍ:

Proti rozsudku lze podat odvolání. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 30. června 2020

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu